

Articolul 25 alineatul (1) litera (a) - instanțele competente

Instanțele civile locale și instanțele care au competență generală.

Articolul 25 alineatul (1) litera (b) - mijloacele de comunicare

Scrisoare recomandată, fax și transmiterea electronică a datelor.

Articolul 25 alineatul (1) litera (c) - autoritățile sau organizațiile competente pentru furnizarea de asistență practică

DGAJ - Direcția Generală Justiție (<http://www.dgaj.mj.pt/DGAJ/sections/home>).

Articolul 25 alineatul (1) litera (d) - mijloacele de comunicare sau notificare pe cale electronică de exprimare a consimțământului

Următoarele mijloace de comunicare sunt disponibile:

Comunicarea electronică prin intermediul unui sistem informatic compatibil cu activitățile instanțelor, URL

<https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>, atunci când părțile au desemnat reprezentanți legali. În acest scop, reprezentantul legal al părții trebuie mai întâi să depună o cerere de înregistrare la organismul însărcinat cu gestionarea accesului la sistemul informatic [articolul 132 alineatele (1) și (3) și articolele 247 și 248 din Codul de procedură civilă și articolele 3, 5, 25 și 26 din Ordinul ministerial de punere în aplicare (*Portaria*) nr. 280/2013 din 26 august 2013].

Comunicarea prin scrisoare recomandată trimisă la reședința sau sediul părții sau la adresa aleasă în scopul notificării, dacă partea nu a numit un reprezentant legal (articolul 249 din Codul de procedură civilă).

Articolul 25 alineatul (1) litera (e) - persoanele sau tipurile de profesii care au obligația legală de a accepta comunicarea sau notificarea sau alte forme de comunicare scrisă prin mijloace electronice

Reprezentanții legali, judecătorii, procurorii și funcționarii judiciari, prin intermediul sistemului informatic care este compatibil cu activitatea instanțelor (<https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>) (articolele 3 și 5 din Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 280/2013 din 26 august 2013).

În cazul reprezentanților legali, aceștia trebuie mai întâi să depună o cerere de înregistrare la organismul însărcinat cu gestionarea accesului la sistemul informatic. Trebuie remarcat faptul că sistemul certifică data la care notificarea se eliberează și se presupune că aceasta a fost efectuată în cea de-a treia zi după întocmire sau, alternativ, în prima zi lucrătoare după această dată (articolele 247 și 248 din Codul de procedură civilă).

În cazul în care partea nu a desemnat un reprezentant legal, notificările sunt trimise prin scrisoare recomandată la reședința sau la sediul părții sau la adresa aleasă pentru primirea notificărilor. Se consideră că notificarea a fost efectuată în a treia zi după data înregistrării sau, alternativ, în prima zi lucrătoare după această dată [articolul 249 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Articolul 25 alineatul (1) litera (f) - taxele judiciare și modalitățile de plată

- În cazurile în care suma în cauză este de până la 2 000,00 EUR: 102 EUR (1 unitate de cont);
 - În cazurile în care suma este mai mare de 2 000,00 EUR, dar mai mică de 5 000,00 EUR: 204 EUR (2 unități de cont).
- În cazul în care cauza se dovedește a fi deosebit de complexă, judecătorul poate decide să aplice următoarele costuri:
- În cazurile în care suma în cauză este de până la 2 000,00 EUR: 153 EUR (1,5 unități de cont);
 - În cazurile în care suma este mai mare de 2 000,00 EUR, dar mai mică de 5 000,00 EUR: 306 EUR (3 unități de cont).

[Articolul 6 alineatele (1) și (5) din Regulamentul privind costurile procedurale, aprobat prin Decretul-lege nr. 34/2008 din 26 februarie 2008, astfel cum a fost modificat ultima dată].

În cazul în care, în temeiul articolului 17 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, în sfera de aplicare a procedurii europene de somație de plată, pârâtul a făcut opoziție și procedura continuă, suma plătită în cadrul procedurii se reduce cu valoarea costurilor procedurale datorate pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, în cazul reclamantului.

Reducerea poate fi de 102 EUR (1 unitate de cont) sau de 153 EUR (1,5 unități de cont). [Articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul privind costurile procedurale, aprobat prin Decretul-lege nr. 34/2008 din 26 februarie 2008, astfel cum a fost modificat ultima dată].

În cazul unei cereri reconvenționale – caz în care sumele implicate în cele două cereri sunt însumate în scopul calculării costurilor, ceea ce poate duce la situații în care suma în cauză este de până la 10 000,00 EUR – costurile vor fi, pentru cazurile în care sumele în cauză sunt cuprinse între 8 000,01 EUR și 10 000,00 EUR, de 3 unități de cont (306,00 EUR) sau, pentru cazurile deosebit de complexe, de 4,5 unități de cont (459,00 EUR). Ar trebui remarcat faptul că, pentru cazurile în care suma în cauză este cuprinsă între 5 000,01 EUR și 8 000,00 EUR, costurile sunt menținute la 2 unități de cont (204,00 EUR) sau 3 unități de cont (306,00 EUR) în cazuri deosebit de complexe (articolul 11 din Regulamentul privind costurile procedurale, aprobat prin Decretul-lege nr. 34 /2008 din 26 februarie 2008, astfel cum a fost modificat ultima dată, coroborat cu articolul 145 alineatul (5), articolul 530 alineatul (2), articolul 299 alineatele (1) și (2) și articolul 297 alineatul (2) din Codul de procedură civilă).

Metoda de plată acceptată este transferul bancar.

Articolul 25 alineatul (1) litera (g) - posibilitatea exercitării unei căi de atac și instanța competentă

O cale de atac este admisibilă doar în situațiile prevăzute la articolul 629 alineatul (2) sau la articolul 696 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, în temeiul articolului 629 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, indiferent de valoarea litigiului și de pierderile suportate de partea care nu are câștig de cauză, o cale de atac este întotdeauna admisibilă:

- a) pe motiv de încălcare a normelor privind competența internațională, a normelor privind competența materială sau a celor privind competența ierarhică ori în situațiile în care există un conflict cu o hotărâre definitivă pronunțată în instanță;
- b) împotriva hotărârilor în ceea ce privește valoarea cauzei sau sumele aferente, pe motiv că valoarea depășește valoarea limită a instanței în fața căreia a fost adusă cauza respectivă;
- c) împotriva hotărârilor care au fost pronunțate în același domeniu și cu privire la același punct de lege fundamental și care contravin jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

d) împotriva hotărârii unei instanțe de apel care este în contradicție cu o altă hotărâre pronunțată de aceeași instanță de apel sau de o altă instanță de apel în același domeniu și cu privire la același punct de lege fundamental și care nu poate fi atacată prin nicio cale de atac ordinară din alte motive decât valoarea limită a instanței, cu excepția cazului în care a fost pronunțată o hotărâre care stabilește o jurisprudență uniformă care este în conformitate cu aceasta.

În temeiul articolului 696 din Codul de procedură civilă, o hotărâre definitivă poate face obiectul unei reexaminări doar în cazul în care:

- a) o altă hotărâre definitivă a demonstrat că hotărârea a fost rezultatul unei infracțiuni comise de către judecător în îndeplinirea îndatoririlor sale;
- b) se stabilește că un document justificativ sau mărturia oficială în fața instanței ori o declarație dată de către un expert sau arbitru este falsă, că este posibil ca, în oricare dintre aceste cazuri, aceasta să fi constituit un factor determinant în luarea hotărârii care urmează a fi reexaminată și că această chestiune nu a fost discutată în timpul procedurilor în care a fost pronunțată hotărârea;
- c) este prezentat un document de care partea nu a avut cunoștință sau pe care nu l-ar fi putut utiliza în cadrul procedurii în care a fost pronunțată hotărârea care urmează să fie reexaminată și care este el însuși suficient pentru a modifica hotărârea în favoarea părții care a pierdut procesul;
- d) o declarație, o retragere sau o înțelegere pe care s-a bazat hotărârea este nulă sau poate fi declarat nulă;
- e) acțiunea și executarea au avut loc în lipsă, cu niciun fel de participare din partea părâtului, și se demonstrează faptul că nu a fost emisă o citație de înfățișare în instanță sau că citația emisă este nulă și neavenită;
- f) este incompatibilă cu hotărârea definitivă a unui organism de apel internațional care este obligatorie pentru statul portughez;
- g) litigiul s-a bazat pe un act simulat de către părți, iar instanța, întrucât nu a reușit să își dea seama că s-a comis o fraudă, nu s-a folosit de puterile care i-au fost conferite în temeiul articolului 612.

În temeiul articolului 638 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, termenul pentru formularea unei căi de atac este de 30 de zile de la notificarea hotărârii.

În temeiul articolului 697 alineatele (2) și (3) din Codul de procedură civilă, o cale de atac extraordinară în vederea reexaminării cauzei nu poate fi introdusă în cazul în care s-au scurs mai mult de cinci ani de la hotărârea definitivă. Termenul pentru exercitarea unei astfel de căi de atac este de 60 de zile, care se calculează în felul următor:

- i. În cazul articolului 696 litera (a), începând cu data hotărârii definitive pe care se bazează reexaminarea;
- ii. În cazul articolului 696 litera (f), începând cu data la care hotărârea pe care se bazează reexaminarea a devenit definitivă;
- iii. În alte cazuri, începând din momentul în care apelantul a obținut documentul sau a fost informat de circumstanțele pe care se bazează reexaminarea.
- iv. În cazul articolului 696 litera (g), termenul pentru introducerea căii de atac este de doi ani din momentul în care apelantul este informat în legătură cu hotărârea, fără a se aduce atingere termenului de cinci ani menționat anterior.

Instanțele care dețin competența de a decide cu privire la calea de atac sunt curțile de apel (*Tribunais de Relação*), în situațiile prevăzute la articolul 629 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, și instanțele care au pronunțat hotărârea care urmează a fi reexaminată, astfel cum se indică la litera (a), în circumstanțele prevăzute la articolul 696 din Codul de procedură civilă.

Articolul 25 alineatul (1) litera (h) - procedurile pentru solicitarea unei reexaminări și instanțele competente pentru o astfel de reexaminare

Calea de atac se depune la instanța care a pronunțat hotărârea ce urmează să fie reexaminată, iar apelantul trebuie să indice elementele de fapt care constituie motivele căii de atac. În momentul introducerii căii de atac, apelantul trebuie să prezinte un certificat privind hotărârea sau documentul pe care se bazează cererea [articolul 697 alineatul (1) și articolul 698 din Codul de procedură civilă].

Instanțele care dețin competența de a decide cu privire la calea de atac sunt instanțele care au pronunțat hotărârea care urmează să fie reexaminată, astfel cum se menționează la litera (a).

Articolul 25 alineatul (1) litera (i) - limbile acceptate

Engleză, franceză și spaniolă.

Articolul 25 alineatul (1) litera (j) - autoritățile competente în ceea ce privește executarea

În materie de executare sunt competente instanțele de executare (*juízos de execução*). În cazul în care nu există instanțe de executare, competența aparține instanțelor civile locale și instanțelor cu competență generală.

În ceea ce privește executarea hotărârilor pronunțate de către instanțele portugheze, cererea de executare se efectuează în cadrul procedurii în care a fost pronunțată hotărârea [articolul 85 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Cererea de executare, documentele de însoțire și copia hotărârii sunt trimise apoi în mod urgent instanței de executare competente, în cazul în care aceasta există [articolul 85 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care hotărârea a fost pronunțată într-un alt stat membru, instanța competentă este instanța de la domiciliul părâtului (articolul 90 din Codul de procedură civilă).

Ultima actualizare: 20/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.